...мітрапаліт і маладыя таленты

Мастацкая галерэя «Універсітэт культуры», што працуе ў Мінску, часцяком збірае аматараў мастацтва на цікавыя імпрэзы. Пра апошнія дзве мы і распавядзем падрабязней.

Д. Строцаў

У межах фестывалю «Намежжа» 26 – 28 мая адбылося адкрыццё выстаўкі «Мітрапаліт Антоній Суражскі. Жыццё для мяне – Хрыстос». Сустрэча – заўсёды радасць, бо кожная – гэта імгненне, калі людзі становяцца твар да твару, часам на вельмі кароткае імгненне, а разам з тым і назаўжды, бо аднойчы сустрэўшыся сэрцам, верай, любоўю, агульнай надзеяй, пры агульным крыжы, пад ззяннем агульнага блізкага нераможнага ўваскрасення, ужо разлучыцца нельга, адлегласці зямлі людзей не раздзяляюць. Над выстаўкай працавала група валанцёраў з Беларусі, Італіі, Расіі і Украіны. Упершыню выстаўка «Жыццё для мяне – Хрыстос», прысвечаная дзейнасці мітрапаліта А. Суражскага (1914 – 2003), была прадстаўленая на Міжнародным культурным фестывалі «Rimini Meeting» (Рыміні, Італія) у жніўні 2015 г.

Пад час імпрэзы былі прадстаўленыя беларускамоўны пераклад кнігі мітрапаліта «Як навучыцца малітве», а таксама кніга «Мітрапаліт Антоній Суражскі. Жыццё для мяне – Хрыстос» Аляксандра Філоненкі. У мерапрыемствах бралі ўдзел прадстаўнікі «Fondazione Meeting per l'amicizia fra i popoli» (Рыміні, Італія), Нацыянальнага ўніверсітэта імя В.Н. Каразіна і Студыі графічнага дызайну «PanicDesign» (Харкаў, Украіна), Украінскага гуманітарнага выдавецтва «Дух і Літера» (Кіеў, Украіна).

У межах Міжнароднага тыдня мастацкай адукацыі ЮНЕСКА 27 мая адбылося адкрыццё справаздачнай выстаўкі твораў навучэнцаў дзіцячых школаў мастацтваў горада Мінска «Палітра талентаў». У экспазіцыі прадстаўленыя працы вучняў Дзіцячай школы мастацтваў № 1 імя В.К. Цвіркі, Дзіцячай музычна-мастацкай школы мастацтваў № 1, Дзіцячай школы мастацтваў № 2, Дзіцячай школы мастацтваў № 3. Творы дэманструюць жанрава-стылёвую і тэматычную разнастайнасць выяўленчай дзейнасці вучняў, што арганічна спалучае ў сабе традыцыйныя і наватарскія падыходы. Творы юных мастакоў адлюстроўваюць непасрэднасць іх светаўспрымання, наіўны і, у той жа час, мудры погляд на навакольную рэчаіснасць.

Выстаўка праводзіцца ў Год культуры, асноўнымі прыярытэтамі якога з'яўляюцца развіццё і падтрымка творчых ініцыятываў, арганізацыя комплексу культурных мерапрыемстваў з удзелам адоранай і таленавітай моладзі, выхаванне пачуццяў патрыятызму і павагі да сваёй Радзімы ў маладога пакалення.

«Палітра талентаў» з'яўляецца адлюстраваннем не толькі разнастайнасці творчасці юных талентаў, але і высокага прафесійнага ўзроўню выкладчыкаў мастацкіх школаў. Паміж педагогамі і навучэнцамі, аб'яднанымі працэсам мастацкай дзейнасці, штодзённа адбываецца абмен ведамі і досведам. Менавіта майстэрства выкладчыкаў шмат у чым садзейнічае раскрыццю адоранасці дзяцей, фармаванні іх як рознабакова развітых асобаў, здольных да эстэтычнага перажывання і творчага самавыяўлення.

Абедзьве выстаўкі можна пабачыць да 15 чэрвеня.

Дзмітрый СТРОЦАЎ,
Ксенія СЯЛІЦКАЯ-ТКАЧОВА,
Павел САПОЦЬКА
Фота Кацярыны АЛЯКСЕЕВАЙ

Пушкіна

Прамінула 30 летаў з таго часу, як я трапіў пад Бабруйск у вёску Цялуша, дзе праходзіла Пушкінскае свята музыкі і паэзіі. Дзе яна, былая сядзіба ўнучкі Аляксандра Сяргеевіча Пушкіна – графіні Наталлі Аляксандраўны Варанцовай-Вельямінавай? Праходзім каля Свята-Нікольскай царквы, узведзенай у 1902 годзе стараннямі яе і мужа Паўла Аркадзьевіча.

Цэгла і тут пасупраціўлялася варварству. Радасна бачыць і абнаўленне ў багатым пушкінскім радаводзе ў Беларусі. У 1979 годзе (юбілейным) каля царквы быў пастаўлены новы замест раней разбуранага помнік незабыўнай гаспадыні. Ён згадвае даты жыцця Наталлі Аляксандраўны: 1859 – 1912.

Віруе Свята музыкі і паэзіі! Прысутныя жанчыны ў нацыянальных строях, абліччы пявунняў, літаратараў нагадваюць мне пра жыццёвы небасхіл унучкі Пушкіна. Яна была мастачкай, паэткай, любіла песні і мову народа беларускага... Ці не дзіва: стварыць у тыя часы школку для сялянскіх дзяцей, наладзіць дом для састарэлых, не пашкадаваць сямейную бібліятэку для ахвотных пачытаць...

Пра беларускіх нашчадкаў Пушкіна пісаў Міхась Ткачоў. А я сустракаю сярод святочных людзей усмешлівага Алеся Рыбака. А вунь Іван Аношкін падпісвае сваю кнігу новаму чытачу з багатай на прывабную гісторыю вёскі Цялуша.

Сёлета 6 чэрвеня споўнілася 217 гадоў ад нараджэння Пушкіна. Не забудзем, што гадавала паэта і нашая зямлячка Арына Радзівонаўна. Не забудзем і пра ўсю дабрыню бабруйскай сям'і Варанцовых-Веньямінавых і асабліва пра здзяйсноты ўнучкі Аляксандра Сяргеевіча. Гэта ж і ў яе гонар так часта праходзілі ў Цялушы Пушкінскія святы музыкі і паэзіі. Гляджу на свае здымкі 1986 года, і прыгадваецца мне магілёўскае рэха ад крокаў Пушкіна, віцебскае, дзе таксама быў на Свяце паэзіі... Але пра тыя сустрэчы іншым разам.

Сяргей ПАНІЗЬНІК,
фота аўтара

1. Аношкін падпісвае кнігу

РЭПАЗІТОРЫЙ БДУК